

Per MartaF el dj., 26/08/2021 - 09:00

«Cal esperar contra tota esperança.» Pere Casaldàliga

Del bisbe Dom Pedro, se n'han dit moltes coses, ara que fa un any que descansa en pau. Seguint la definició dels missioners claretians, era un home inflammat de caritat, que abrusava per allà on passava. Avui, el seu llegat és un poble viu que lluita contra la desforestació il·legal que li arrabassa la terra, per culpa d'un neoliberalisme indecent que no té en compte els seus drets. Sabies que l'Amazònia és una selva humida que no s'incendia fàcilment per fenòmens naturals, ni tan sols durant l'estació seca? I que només en queden dos terços intactes?

Però, malgrat tanta desolació, ens consolem amb les mentides de la indiferència. I aquest incendi interior és l'únic que mai no s'apaga. És una metàfora, és clar, perquè venim d'un estiu duríssim per la natura i pels bombers que es juguen la vida entre les flames. Amb només una burilla o una espurna n'hi ha prou per encendre el bosc. Esclaus de la negligència, el 95% dels incendis a casa nostra responen a causes humanes. I contra l'escalfament global, la sequera, el creixement urbanístic descontrolat, la pèrdua d'hàbitats i la sobreexplotació dels boscos, què hem decidit de fer? Tenim un model econòmic erroni que no inverteix en la recuperació del territori i que ha despoblat el món rural, on s'hi han abandonat moltes de les activitats agrícoles i ramaderes que sostenien, enriquien i preservaven el nostre entorn natural. Sense transició energètica, però, també serà impossible de combatre el canvi climàtic. I, en condicions meteorològiques adverses, el bosc és benzina que explota. Alhora, la cendra i el fum també alteren el sòl forestal, l'impermeabilitzen i provoquen que en repel·leixi l'aigua, i això fa que augmenti el risc de despreniments i d'inundacions i, també n'accelera l'erosió. Espanya és un dels països de la Unió Europea més afectats pels incendis forestals, juntament amb Portugal, Grècia, el sud de França o Itàlia. I, tanmateix, no hi ha cap política forestal europea comuna: «Vols saber, home frívol, que la fe sense les obres és estèril?» (Carta de Sant Jaume 2:20).

Jo només prego perquè l'únic incendi que cremi sigui el de la nostra esperança. Pere Casaldàliga era guerriller dels pobres, prevere de l'optimisme, poeta de l'Evangelí. Li agradaria aquest vers de «Tarda fosca» de Joan Vinyoli: «Vols ajudar-me a suportar aquest pes, a encendre un petit foc per escalfar-hi les mans buides de tots dos?».